

University of Groningen

Prediction and monitoring of chronic kidney disease

Schutte, Elise

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2017

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Schutte, E. (2017). *Prediction and monitoring of chronic kidney disease*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. Rijksuniversiteit Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Chapter 11

Dankwoord

Dankwoord

Iedereen die zich bezighoudt met onderzoek weet het: promoveren doe je niet alleen. Daarom wil ik graag van de gelegenheid gebruik maken om iedereen te bedanken die me heeft geholpen tijdens mijn onderzoek.

Als eerste wil ik de vele patiënten bedanken die meededen aan de klinische studies waar ik als study coordinator en sub-investigator mee mocht werken. Hoewel deze studies inhoudelijk niet aan bod zijn gekomen in dit proefschrift, zijn ze van groot belang voor de toekomst van de nefrologie en endocrinologie.

Dan mijn (co)promotores. Prof. dr. R.T. Gansevoort. Beste Ron, toen we drieënhal jaar geleden begonnen was je nog mijn copromotor en moest je me mijn eerste artikel min of meer dicteren. Inmiddels ben je gepromoveerd tot hoogleraar, mijn eerste promotor en ben je nog altijd de drijvende kracht achter dit proefschrift. Je hebt me geleerd dat een goed manuscript toch echt begint bij een fatsoenlijke lay-out, dat smileys een onderkin horen te hebben ;-)), en onze wekelijkse discussies maakten een einde aan ieder writer's block.

Prof. dr. B.H.R. Wolffenbuttel, beste Bruce, ook zonder jou was dit proefschrift er niet gekomen. Vanaf het begin heb je gewaakt over de inhoud van dit proefschrift, en geholpen met het doorhakken van knopen en jouw kritische blik maakte ieder manuscript net weer een beetje beter. Daarnaast hebben we ons samen door de administratieve rompslomp van de CARMELINA studie geslagen en heb ik geleerd dat je zelfs je bloedgroep niet geheim mag houden voor de industrie.

Prof. dr. H.J. Lambers Heerspink, beste Hiddo, je bent pas later ingestapt als (co)promotor, maar je was natuurlijk vanaf dag één al betrokken bij mijn proefschrift. Je kunt zo inspirerend vertellen over onderzoek dat ik na een gesprek met jou soms zomaar in één middag een discussie op papier zette waar ik daarvoor al weken mee worstelde. Dat je tussen alle je taken, zakenreizen en je jonge gezin ook nog de tijd vond om soms zomaar met een kop koffie of thee bij te kletsen maakt je een aanwinst voor iedere promovendus die jou als begeleider mag hebben.

Dr. H. L. Lutgers, beste Helen, ik weet dat je je regelmatig niet heel nuttig hebt gevoeld voor mijn onderzoek, maar voor mij was je onmisbaar. Tussen alle testosteron in mijn promotieteam was het fijn dat er altijd iemand was die tijd had voor de persoon achter de promovendus. Ik heb je dan ook echt gemist toen je naar Leeuwarden vertrok. Gelukkig hield het contact daar niet op, en mocht ik regelmatig op de thee komen bij jou thuis in Haren.

De leescommissie, prof. dr. H.A.H. Kaasjager, prof. dr. P.M. ter Wee en prof. dr. J.L. Hillege. Dank voor de tijd en energie die jullie hebben gestoken in het lezen en beoordelen van dit proefschrift.

Ook wil ik graag alle coauteurs bedanken die hebben meegeschreven aan de manuscripten in dit proefschrift. Hiervan wil er een aantal ook graag persoonlijk bedanken. Stephan, jij bent het zonnetje bij iedere vergadering, en met jouw input werd elk artikel net een beetje beter, scherper en duidelijker. Joop, één bezoekje aan de researchbespreking van de vasculaire geneeskunde leverde me meteen een dataset en een hoofdstuk voor mijn proefschrift op. Dat je ondanks je thuissituatie toch nog zo actief hebt kunnen meewerken aan het manuscript vind ik bewonderenswaardig. Lianne, samen hebben we het SAF-stuk succesvol kunnen publiceren en heb je me geleerd om een fatsoenlijke competing-risk analyse uit te voeren.

Voor dit proefschrift heb ik ook een jaar min of meer in het lab gewoond. Een kleine rekensom leerde me dat ik ruim 12.000 handelingen moest verrichten voor één experiment. Bettine, jij weet als geen ander hoe het is om een brein te hebben dat normale dingen onmogelijk kan laten lijken. Ik ben blij dat we er zelfs op onze donkerste dagen toch nog hard om konden lachen samen, en ik ben blij dat ik mocht werken in de buurt van je “steriele bloedplek”, zelfs al weten we allebei nog steeds niet precies waar die dan is. Jan, met jouw hulp heb ik die 12.000 handelingen drastisch kunnen reduceren en je hebt me vakkundig geleerd hoe je zo'n project praktisch aanpakt. Anouk en Martine, bedankt dat jullie de tweede ronde van het experiment voor jullie rekening wilden nemen. Koos en Janny, ik weet dat jullie heel wat uren hebben gemaakt om de nefelometer zo ver te krijgen om mijn samples te analyseren en mijn dank is groot. Jolanda, je hebt me met open armen ontvangen bij Certe en ik vond onze samenwerking buitengewoon prettig.

Alle endocrinologen: bedankt dat jullie zoveel patiënten voor me hebben benaderd tijdens jullie spreekuren. Zonder jullie inzet had ik lang niet zoveel patiënten kunnen includeren in de studies. Tijdens mijn onderzoek heb ik drie jaar in het Triadegebouw mogen vertoeven. De eerste anderhalf jaar op de begane grond, en daarna kregen we een langverwachte upgrade naar de kamers in de LM1 gang.

Mijn kamergenootje en paranimf Lyanne a.k.a. kienie, wat was het fijn om tegenover je te mogen werken. Het hebben van een lotgenoot maakt alles minder zwaar, of het nou gaat om vervelende rebuttals of om smakkende, kauwgom kauwende kamergenoten en Amerikanen met een tenenkrommend gevoel voor humor. Ik hoefde alleen maar even mijn hoofd boven mijn beeldscherm uit te steken en daar was je al. Met de vele liters thee die we samen hebben gedronken ging het schrijven van dit proefschrift bijna vanzelf. Samen hebben we ons ontwikkeld tot een top-team van statistici.

Lucia, onze Triade-mama, bij jou kon ik altijd terecht voor een praatje en (heel veel) koekjes. Barbecueën in jouw gezellige tuin had ik graag nog eens vaker gedaan. Niek, ik heb me met enige regelmaat verbaasd over jouw waanzinnige werktijden. Hoe je al dat werk wist te combineren met een sociaal leven, en dat je dan ook nog eens tijd had om gezellig met ons te doen is me nog altijd een raadsel. Lianne a.k.a. Messi, jij bracht het feestje naar het Triade en alle cystenierenpatiënten mogen in hun handjes knijpen dat ze zo'n leuke dokter als jij hebben gekregen. Dankjewel dat ik zo af en toe mee mocht roeien met je acht. Mijn andere kamergenoten Michel, Edwin, Jacob (thanks for always giving me an option C), Marieke en Laura H (met jullie twee op de kamer werd er veel gelachen maar kwam er geen letter op papier), allemaal bedankt voor de top-tijd die ik heb gehad. Ook de andere nefro collega's wil ik graag bedanken: Annet, Antonio, Arno, Charlotte, Chris, Coby (mijn squasmaatje), Dineke, Esmée (mijn aquarobics maatje), Debbie, Dorien, Gerald, Harmke, Ilse, Ineke, Isidor, Janneke, Jelmer, Joëlle, Judith, Laura de V, Maarten, Marco, Maryse, Merel, Michele, Nicole, Priya (my statistics hero), Saskia, Suzanne, Tjitske, Yousof.

Ook de andere interne afdelingen waar ik heb samengewerkt bedankt, waaronder Ellen, Robert, Sandra, Sarah, Stefanie en Trynke. Colleagues of the pharmacology department, Michelle, Sergei, Derbew and the others, thank you for letting me use your computer so frequently.

Winie en Marga, dank voor jullie hulp bij het plannen van vergaderingen en voor de gezellige praatjes. Joline, dank voor het draaiende houden van de administratieve kant van alle klinische studies, en voor de gezelligheid bij de volleybaltoernooien en de feestjes.

Francien, Wies en Jeannet, jullie kennen elkaar misschien niet eens maar zonder jullie was ik nu niet de blijde dokter geweest die ik nu ben en was het zeker niet gelukt met de promotie. Het advies 'lief zijn voor jezelf' gebruik ik nog regelmatig om moeilijke dagen door te komen.

Promoveren lukt ook alleen als je buiten het werk nog leuke dingen kunt doen met vrienden en familie, dus ook voor jullie is een dankwoord op zijn plaats. Lieve (rode) Marleen, al sinds dag 1 van de studie ben je mijn vriendinnetje en nu ook mijn paranime, en samen hebben we heel wat meegemaakt. Dat we onze grey's anatomy en gossip girl avondjes nu moeten inruilen voor skype en whatsapp doet aan onze vriendschap gelukkig helemaal niets af. Ik vind het onwijs gaaf dat je je hart achterna bent gegaan om onderzoek te doen in Denemarken, en dat je nu sinds kort daar herenigd bent met je grote liefde Steven maakt het helemaal compleet.

Babiche, nu ik eindelijk niet meer zo ver weg woon kunnen we weer net als vroeger samen gezellig kletsen en onze liefde voor Disney films delen. (Lange) Marleen, iedere keer als ik je weer zie is het net alsof ik je gisteren nog gesproken hebt, en als mede internist-in-spe weet je maar al te goed hoe veeleisend onze baan kan zijn. De vriendengroepen in Vriezenveen en Geldrop, met dit boekje in handen hoop ik dat jullie eindelijk een idee hebben van wat ik heb uitgespookt de afgelopen 3.5 jaar.

Floris, Hetty en Rutger, met jullie erbij is het net alsof een extra paar ouders en een broer heb. Dank voor jullie steun en dat jullie me vanaf dag 1 al welkom lieten voelen in de familie Boele.

Lieve papa, mama en Tamara, ik zei het vorig jaar al tegen de trouwambtenaar en ik zeg het nu weer: zonder jullie was ik niet gekomen waar ik nu ben. Met jullie steun en aanmoediging is geen doel te hoog gegrepen.

Lieve Niels, mijn grote liefde, mijn alles. Dankjewel dat je er altijd voor me bent, en dat ik je zelfs midden in de nacht wakker mag maken met mijn zorgen. In ieder hoofdstuk van dit boekje zit wel een stukje van jou, in de vorm van tekst, ideeën over statistiek en de vele knuffels die me hebben aangemoedigd om vooral door te gaan. Ons huwelijk op 10 juni 2016 was de kers op de taart, en nu ik jouw achternaam draag ben je ook officieel een coauteur van dit proefschrift.